

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6CoP/65/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5319201871
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 12. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Urbanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:5319201871.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Urbanovej a sudcov JUDr. Yvetty Dzugasovej a Mgr. Andreja Kekelyho, vo veci starostlivosti o maloleté dieťa: O. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, zastúpeného kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Čadca, dieťa rodičov: matka J. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z. C. XXX, XXX XX Z. G. C., a otca V. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. C. XXX, XXX XX Z. G. C. t. č. bytom XXX XX A. XX, o návrhu otca na zníženie výživného na maloleté dieťa, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Čadca č.k. 23P/23/2019-85 zo dňa 25. 08. 2020, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Čadca č.k. 23P/23/2019-85 zo dňa 25. 08. 2020
p o t v r d z u j e .

Žiaden z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd zamietol návrh otca na zníženie výživného na maloletého syna O. M., nar. XX.XX.XXXX (výrok I.). O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na ich náhradu (výrok II.).
2. V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že otec svojím návrhom podaným na súd dňa 12.07.2019 žiadal, aby súd znížil jeho vyživovaciu povinnosť k maloletému synovi O. na minimum, nakoľko nemá žiadny príjem.
3. Okresný súd na pojednávaní konanom dňa 25.08.2020 vykonal dokazovanie výsluchom rodičov maloletého i listinnými dôkazmi. Otec maloletého uviedol, že nemá žiadny príjem, žiadal o invalidný dôchodok, no žiadosť mu zamietli, nakoľko má podlžnosti na poistnom (zdravotnom a sociálnom). Počas výkonu trestu odňatia slobody, (z ktorého bol už prepustený), utrpel otec mozgovo-cievnu príhodu. Má poškodené cievy, mal by užívať lieky, ale ani tie si nemá za čo kúpiť (uhrádzať by si ich musel sám, nakoľko má dlh na zdravotnom poistení). Otec maloletého nepracuje, je evidovaný ako úrade práce. Žije u svojej priateľky, ktorá je invalidná dôchodkyňa, ktorá mu pomáha a stará sa o neho. V spoločnej domácnosti s nimi žijú aj priateľkine dve deti. Pokiaľ mal peniaze, tak ich matke na výživu maloletého posielal. Matka maloletého počas výsluchu uviedla, že otec na maloletého nikdy neplatil výživné riadne. Práve preto matka nikdy ani nepodala návrh na zvýšenie výživného na maloletého. Všetky náklady spojené s výživou maloletého uhrádza matka s pomocou svojej matky (starej matky maloletého). Maloletý O. nastupuje od septembra 2020 na strednú školu v Čadci, bude sa učiť za kuchára, prax bude vykonávať v Turzovke. Keďže syn je dysgrafik a dyslektik, matka má aj podklady k integrácii, resp. asistentovi k pomoci pri štúdiu pre syna. Ďalej matka poukázala na to, že aj v čase, keď otec pracoval, výživné na syna jej neposielal. Zo správy kolízneho opatrovníka zo dňa 17.02.2020 mal súd preukázané, že matka s dieťaťom žije v drevnici vo vlastníctve starej matky maloletého M. K.. V domácnosti s nimi žijú aj ďalšie tri osoby (Q. Z., M. K. a

maloletá M. Z.). Matka s maloleťým O. nemajú vlastné priestory. Majú spoločnú miestnosť na spanie, kde prespáva matka s maloleťým a sestra matky, ostatné priestory sú spoločné. Matka maloleťého je zamestnaná a jej príjem činí cca 550,00 Eur a prídavky v sume 24,34 Eur mesačne. Matka je zdravá, nemá zvýšené výdavky so zdravotným stavom syna, alkoholické nápoje nepožíva. Maloleťý O. dosahuje priemerné výsledky, je integrovaný, od tretieho ročníka ZŠ má diagnostikovanú ADHD, dysgrafiú a dyslexiu. Spolupracuje so špeciálnym pedagógom. Výchovné problémy závažnejšieho charakteru matka s maloleťým nemá. Syn ju rešpektuje primerane. Maloleťý O. denne cestuje do školy autobusom, navštevuje basketbalový krúžok a je dobrovoľným hasičom. Otec sa v obci Z. G. C. nezdržiava. Pred rokom daroval svoj dom priateľke, s ktorou už v súčasnosti nežije. Otec o syna neprejavuje záujem, nestretáva sa s ním. Naposledy mu kúpil bicykel v 3. ročníku, keď mal O. prvé sväté prijímanie. Výživné platí otec nepravidelne, a nie v plnej výške. Otec má tiež ďalšiu vyživovaciu povinnosť k A. A., nar. XX.XX.XXXX, toto dieťa má výrazné zdravotné problémy. Podľa vyjadrenia pracovníčky obce ani o toto dieťa otec nejaví záujem. Z odpovede na lustráciu Zboru väzenskej a justičnej stráže vykonanej dňa 03.02.2020 mal súd preukázané, že otec maloleťého nastúpil do výkonu trestu odňatia slobody na čas od 15.10.2019 a vo výkone mal byť do 15.06.2020 (tresty uložené v konaniach Okresného súdu Čadca sp. zn. 0T/76/2019 a sp. zn. 1T/94/2019). Otec maloleťého bol právoplatne odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Čadca č.k. 1T/59/2019-45 zo dňa 20.05.2019 na podmienený trest odňatia slobody pre neplnenie si vyživovacej povinnosti voči maloleťému O. M., nar. XX.XX.XXXX za obdobie od júla 2018 do podania obžaloby. V ďalšom konaní vedenom na Okresnom súde Čadca pod sp. zn. 0T/76/2019 bol trestným rozkazom zo dňa 16.10.2019, právoplatným 16.10.2019, uložený otcovi maloleťého nepodmienený trest odňatia slobody 2 mesiace pre trestný čin marenia výkonu úradného rozhodnutia (§ 348 ods. 1 Tr. zák.), nakoľko dobrovoľne nenastúpil na uložený trest odňatia slobody vo veci sp. zn. 1T/94/2019. V konaní vedenom na Okresnom súde Čadca pod sp. zn. 1T/94/2019 bol otcovi uložený nepodmienený trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov pre neplnenie si vyživovacej povinnosti voči maloleťému A. A.. V konaní vedenom na Okresnom súde Čadca pod sp. zn. 5P/93/2008 bola súdom dňa 15.07.2009 schválená uzatvorená rodičovská dohoda, v rámci ktorej bola zvýšená vyživovacia povinnosť otca na maloleťého O. na sumu 67,00 Eur mesačne od 21.05.2008. V uvedenom konaní sa otec maloleťého O. domáhal zníženia výživného. Jeho návrh okresný súd rozsudkom č. k. 16P/120/2011-53 zo dňa 30.09.2011, potvrdeným rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 10CoP/83/2011 zo dňa 22.03.2012, zamietol. Súd prvej inštancie mal ďalej preukázané, že vo vzťahu k inému dieťaťu otca, A. A., nar. XX.XX.XXXX, sa v otec v konaní vedenom pod sp. zn. 7P/23/2019 domáhal zníženia výživného, ktoré konanie bolo uznesením sp. zn. 7P/23/2019 zo dňa 20.03.2020, právoplatným dňa 16.05.2020, zastavené. Rozsudkom Okresného súdu Čadca vo veci sp. zn. 11P/57/2018 bolo rozhodnuté o zvýšení vyživovacej povinnosti otca na maloleťého A. A., nar. XX.XX.XXXX, zo sumy 30,00 Eur mesačne na sumu 60,00 Eur mesačne.

4. Komplexným posúdením pomerov účastníkov konania súd prvej inštancie s poukazom na ustanovenie § 78 ods.1 Zákona o rodine dospel k záveru, že od času poslednej úpravy výživného otca na maloleťého O. (rozsudok Okresného súdu Čadca sp. zn. 16P/120/2011-53 zo dňa 30.09.2011 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 10CoP/83/2011 zo dňa 22.03.2012) okrem všeobecného zvýšenia životných nákladov maloleťého došlo aj k zmene pomerov na strane otca maloleťého dieťaťa. Otcovi maloleťého pribudla ďalšia vyživovacia povinnosť vo vzťahu k maloleťému A. A., jeho príjem sa nezvýšil, po utrpení mozgovej príhody v dôsledku absolútneho nezájmu o platenie si poistenia sa dostal do stavu, kedy nemá finančné prostriedky. Uvedené podľa názoru okresného súdu otcovi maloleťého nebránilo v tom, aby previedol na svoju priateľku nehnuteľnosť (rodinný dom), čím sa zbavil možnosti nadobudnúť príjem a uhradiť výživné na svoje deti, keďže toto nikdy riadne neplatil, aj keď tvrdil, že nehnuteľnosť previedol na priateľku, aby sa o neho postarala. K zmene došlo aj na strane matky maloleťého, ktorá bola pôvodne evidovaná na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny Žilina, no v čase rozhodovania okresného súdu už bola zamestnaná v trojzmennej prevádzke a mala príjem cca 630,00 Eur mesačne, v závislosti od výkonu v práci. Maloleťý O. v čase posledného rozhodovania o výživnom navštevoval 1. ročník na ZŠ, ale v čase rozhodovania okresného súdu už ukončil 9. ročník ZŠ a od septembra 2020 nastupuje študovať na strednú školu. Zmena nastala u maloleťého O. neho najmä vzhľadom na vyšší vek, zmeny stupňa školy a s tým súvisiacich zvýšených výdavkov. Vykonaným dokazovaním mal súd preukázané, že komplexnú starostlivosť o maloleťého O. zabezpečuje matka. Otec si už v čase podania návrhu na zníženie výživného svoju vyživovaciu povinnosť voči maloleťému O. riadne neplnil. Rovnako si neplnil ani vyživovaciu povinnosť k inému svojmu dieťaťu, čo malo za následok jeho opakované trestné stíhanie, resp. odsúdenie. Od posledného rozhodovania vo veci výživného na maloleťého O. došlo k podstatnej zmene pomerov na strane všetkých zainteresovaných

účastníkov. Otec sa vo výkone trestu odňatia slobody ocitol vlastnou vinou. Nakoľko sa jednalo aj o trestné konania v súvislosti s neplnením vyživovacej povinnosti otca voči jeho maloletým deťom, podľa názoru okresného súdu neexistuje zákonom akceptovateľný dôvod, aby tieto nepriaznivo sa dotýkajúce okolnosti na strane otca vyhodnotil súd v prospech otca ako osoby povinnej výživou, a tým pádom v neprospech matky dieťaťa a najmä maloletého O.. V súlade s ust. § 75 ods.1 veta druhá Zákona o rodine súd vyhodnotil konanie otca, ako konanie, ktorým sa ako osoba povinná výživou voči maloletému dieťaťu bez dôležitého dôvodu vzdal možnosti zabezpečenia si primeraného legálneho príjmu (aj príjmu za odpredaj svojho domu), z ktorého by mohol uspokojovať nároky svojich maloletých detí, prinajmenšom v súdom ustanovenej výške. Z vyššie uvedených dôvodov okresný súd návrh otca na zníženie výživného vo vzťahu k maloletému O. v celom rozsahu ako nedôvodný, (t.j. pre nesplnenie hmotnoprávnych podmienok podľa platnej právnej úpravy), zamietol.

5. Proti tomuto rozsudku okresného súdu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie otec maloletého (následne doplnené) z obsahu ktorého je zrejmé, že odvolateľ žiada, aby súd jeho návrhu na zníženie výživného vyhovel.

6. Odvolateľ poukázal na svoj zdravotný stav a aktuálnu finančnú/sociálnu situáciu, keď jeho jediným príjmom sú aktuálne sociálne dávky.

7. Matka ani kolízny opatrovník sa k odvolaniu písomne nevyjadrili.

8. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP) preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu podľa § 65 CMP s tým, že odvolacími dôvodmi nie je viazaný (§ 66 CMP) a bez nariadenia pojednávania (postupom podľa § 219 ods. 3 CSP v spojení s § 378 ods. 1 CSP a § 385 ods. 1 CSP a contrario) v spojení s § 2 ods. 1 CMP rozsudok okresného súdu v celom rozsahu ako vecne správny potvrdil.

9. Krajský súd podrobne preskúmal všetky rozhodujúce otázky, ktoré boli vo veci vznesené a v plnom rozsahu sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie. Okresný súd v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie danej veci, vecne správne rozhodol a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ust. § 220 ods. 2 CSP. Odôvodnenie rozhodnutia okresného súdu je vecne správne, pričom v jednotlivostiach naň poukazuje aj krajský súd. Z uvedených dôvodov sa krajský súd v odvolacom konaní obmedzil iba na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia (§ 387 ods. 2 CSP).

10. Na doplnenie považoval súd druhej inštancie za potrebné reagovať na odvolacie námietky otca formulované v podanom opravnom prostriedku.

11. Zákon o rodine umožňuje, ak sa zmenia pomery na strane rodičov, prípadne na strane detí samotných, aby výživné bolo novým spôsobom upravené (§ 78 ods. 1 Zákona o rodine). Samozrejme nejde o akúkoľvek zmenu, ale o takú zmenu, ktorá má význam pre záver, že výživné určené v predchádzajúcom rozhodnutí už nezodpovedá zmenenej situácii, a to jednak na strane osôb výživou povinných, tak i osoby k výžive oprávnenej. Takouto zmenou pomerov nie je teda akákoľvek zmena z hľadísk rozhodujúcich pre určenie výživného, ale musí ísť o zmenu pomerov závažnejšieho rázu v tých okolnostiach, ktoré tvorili podklad pre vydanie predchádzajúceho rozhodnutia, teda o zmenu, ktorá sa výraznejším spôsobom prejaví v pomeroch účastníkov.

12. Hmotno-právnou podmienkou toho, aby súd mohol o výške výživného na dieťa opakovane rozhodnúť je zmena pomerov. V zmysle judikatúry je potrebné prihliadnuť na všetky okolnosti, ktoré by mohli odôvodniť zmenu výšky výživného. Avšak len vtedy môžu byť dôvodom na zmenu vyživovacej povinnosti, keď sa závažnejším spôsobom prejaví v pomeroch účastníkov v porovnaní s pomermi v čase vyhlásenia predchádzajúceho rozsudku. Pokiaľ by súd nemal preukázanú zmenu pomerov a rozhodol by o zmene výšky vyživovacej povinnosti, išlo by vlastne o neprípustné preskúmavanie a reparáciu právoplatného súdneho rozhodnutia. Pri rozhodovaní o zmene výšky výživného treba porovnať okolnosti dôležité pre určovanie výživného tak v čase skoršieho, ako aj nového rozhodnutia, a to na základe spoľahlivých a úplných výsledkov dokazovania. Len v prípade, ak má súd preukázané, že sa pomery účastníkov zmenili, môže rozhodnúť o zmene výšky vyživovacej povinnosti. Medzi najčastejšie dôvody zmeny pomerov možno zaradiť uplynutie dlhšieho obdobia od poslednej úpravy vyživovacej povinnosti, ďalej podstatná zmena zárobkových možností a schopností povinného rodiča, prípadne i rodiča, ktorému je dieťa zverené do výchovy, pribudnutie či ukončenie

vyživovacej povinnosti, ktorá bola zohľadňovaná v čase posledného rozhodnutia, u detí nastúpenie ďalšej, vyššej formy štúdia, zabezpečujúcej prípravu na budúce povolanie, zmena zdravotného stavu a iné. V zmysle ustálenej súdnej praxe sa za opodstatnenú zmenu pomerov považuje aj zmena v dôsledku plynutia času (v zásade nastáva uplynutím troch rokov od poslednej úpravy, ak súčasne nenastali iné relevantné skutočnosti), pretože maloleté dieťa rastie a vyvíja sa, s čím spojené zvýšené výdavky.

13. Zákon o rodine v ust. § 62 a nasl. upravuje základné pravidlá pre určenie výšky výživného na dieťa. Konkrétna výška výživného je ovplyvňovaná faktormi jednak na strane dieťaťa, jednak na strane povinného rodiča. Pri posudzovaní potenciality príjmov povinného rodiča musí súd postupovať veľmi prísne a zhodnotiť všetky relevantné skutočnosti, ktoré sa v konaní preukážu. Snaha povinného znížiť vyživovacu povinnosť na najmenšiu možnú mieru je zo zákona eliminovaná tým, že pri určovaní výšky vyživovacej povinnosti (akejkolvek) neprihliada len na jeho skutočné príjmy, ktoré v čase vyhlásenia rozhodnutia dosahuje, ale vychádza sa z jeho potenciálnych príjmov, teda príjmov, ktoré by mal, resp. mohol dosahovať pri existencii objektívne preukázaných skutočností (vek, stupeň dosiahnutého vzdelania a jeho zameranie, zdravotný stav, schopnosti, prax, dopyt na trhu práce a podobne). V zmysle § 75 ods. 1 vety druhej Zákona o rodine na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie. Okrem toho v zmysle ust. § 62 ods. 5 Zákona o rodine výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča, súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

14. Vyššie citované zákonné ustanovenia vyjadrujú všeobecné hľadiská, na ktoré súd prihliada pri určení vyživovacej povinnosti. Patria k nim predovšetkým odôvodnené potreby dieťaťa, ktoré môžu byť rôzne a sú závislé predovšetkým od veku, zdravotného stavu dieťaťa, od jeho fyzickej a duševnej vyspelosti, spôsobu obsahu jeho prípravy na jeho budúce povolanie a pod. Výživné pre dieťa totiž neslúži len na uspokojenie všetkých jeho odôvodnených hmotných potrieb (strava, ošatenie, obuv, atď.), ale aj ďalších odôvodnených potrieb dôležitých pre výchovu a vývoj dieťaťa (vzdelanie, príprava na povolanie, kultúrne, športové a rekreačné potreby a pod.). Odôvodnené potreby dieťaťa sú však bezprostredne ovplyvňované aj schopnosťami a možnosťami rodičov. Ak sú reálne možnosti a schopnosti rodičov obmedzené, sú odôvodnenými len bežné potreby, ktoré nepresahujú obvyklú, základnú mieru všetkých potrieb nevyhnutných pre život kultúrneho človeka. Ak sú ale reálne možnosti a schopnosti rodičov vyššie, odôvodnenými sú aj ďalšie potreby dieťaťa, ktoré síce nie sú nevyhnutné, ale so zreteľom na okolnosti konkrétneho prípadu sú prospešné pre všestranný vývoj dieťaťa. Pre určenie výšky výživného pre dieťa sú teda rozhodujúce reálne zárobkové možnosti, schopnosti a majetkové pomery každého z rodičov, ktoré sú dané nielen subjektívnymi vlastnosťami, ale aj okolnosťami objektívneho charakteru. V tejto súvislosti je významné i ust. § 75 ods. 1 veta druhá Zákona o rodine, ktoré zakotvuje, že na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku alebo majetkového prospechu. Navyše súd prihliadne aj na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará a rovnako tak berie do úvahy i prídavky na deti, ktoré sa sčasti podieľajú na úhrade potrieb detí.

15. V napadnutom rozhodnutí okresný súd náležite zdôraznil, že otec oproti obdobiu predchádzajúceho rozhodovania o jeho vyživovacej povinnosti k maloletému M. bol vo výkone trestu odňatia slobody. Jedná sa o odsúdenie za úmyselný trestný čin. Je teda nepochybné, že výlučne otec sám si zavinil daný stav.

16. Správne tiež konajúci súd pri svojom rozhodovaní poukázal aj na tú skutočnosť, že otec maloletého previedol svoju nehnuteľnosť na inú jemu spriaznenú osobu darovacou zmluvou, t.j. z prevodu vlastníckeho práve nehnuteľnosti nezinkasoval žiadne finančné prostriedky. Je tak zrejme, že otec maloletého svojou vlastnou činnosťou zamedzil zvýšeniu svojich majetkových pomerov, za ktoré nemožno sankcionovať maloletého O., ktorý je starší a zvýšili sa jeho odôvodnené potreby. Aj vývoj životných nákladov je oproti minulému obdobiu tiež notoricky známou skutočnosťou, ktorú netreba dokazovať. Niet pochýb o tom, že ceny základných potravín a služieb sa oproti predchádzajúcemu obdobiu (kedy súd rozhodoval o zvýšení výživného), zvýšili. Je nemysliteľné, aby sa otec neustále spoliehal na to, že matka sama bude suplovať aj plnenie jeho vyživovacej povinnosti k ich synovi. Navyše matka si svoju vyživovacu povinnosť voči synovi plní i uspokojovaním jeho bytovej potreby a tiež výkonom osobnej starostlivosti.

17. Aj keď je nesporné, že otec maloletého má zdravotné problémy, počas celého konania pred súdom prvej inštancie, a ani v štádiu odvolacieho konania, neosvedčil stav, v rámci ktorého by nebolo v jeho reálnych možnostiach zabezpečiť finančné prostriedky na svoj život, ako aj na plnenie svojej vyživovacej povinnosti vo vzťahu ku svojim dvom maloletým deťom. Je zrejmé, že zdravotný stav otca maloletého komplikuje jeho uplatnenie na trhu práce, v konaní však nebola preukázaná absolútna nemožnosť jeho uplatnenia, kedy by bol závislý len na dávkach poskytovaných štátom. Dočasná pracovná neschopnosť totiž nepreukazuje trvalú stratu, resp. pokles pracovného potenciálu otca a preto nemôže byť dôvodom na zníženie výživného na jeho maloleté dieťa. Pripustenie výkladu minimálne naznačovaného odvolateľom by totiž znamenalo, že ak výživou povinný subjekt nepracuje (aj preto, že sa mu jednoducho nechce), reálne nemá možnosti (nemá príjem) na to, aby si plnil vyživovaciu povinnosť, a teda nemusí platiť výživné nad rámec zákonnej (nevyhnutnej) sumy. Takýto prístup je - prioritne pre príkry rozpor so záujmom maloletého dieťaťa - jednoznačne neakceptovateľný a práve na danú situáciu sa vzťahuje princíp potenciality uplatňovaný v otázkach výživného, t.j. vychádza sa z toho, aký príjem by mohol povinný rodič dosahovať, keby sa nevyhýbal práci, resp. keby sa spáchaním úmyselného trestného činu nevylúčil z účasti na trhu práce.

19. Len na okraj krajský súd dopĺňa, že v konaní o výživné nie je potrebné úplne do detailov špecifikovať a predovšetkým dokladovať jednotlivé výdavky potvrdeniami o platbách, pokladničnými blokmi a pod. Zo všeobecne známych skutočností a najmä zo skúsenosti súdov rozhodujúcich o výživnom sú dostatočne zrejmé (minimálne) základné rámce obvyklého rozsahu štandardných výdavkov na uspokojovanie potrieb všestranného vývoja maloletých detí. Samozrejme, pri zohľadnení individuálnych limitov vyplývajúcich z konkrétneho sociálneho prostredia, v ktorom maloletý i výživou povinné osoby žijú.

20. Z hľadiska právneho rozmeru posudzovanej veci krajský súd sa stotožnil s úvahami súdu prvej inštancie pri hodnotení zistených skutočností, ako aj s jeho závermi. Tak ako správne konštatoval okresný súd, s poukazom na ust. § 75 ods. 1 Zákona o rodine (citovaného v napadnutom rozhodnutí) nebolo možné prihliadať na aktuálny stav príjmov otca, keďže sám sa vzdal majetkovej hodnoty (rodinného domu), ktorý daroval svojej priateľke. Nemožno ani opomíňať fakt, že otec si vyživovaciu povinnosť voči maloletému O. neplnil, prípadne ju plnil len sporadicky tak v čase pred nástupom do výkonu trestu odňatia slobody, ako aj teraz.

21. Aj keď sa pomery otca maloletého od poslednej úpravy vo veci výživného na maloletého O. zmenili, rovnako sa zmenili pomery ako na strane matky maloletého, tak aj na strane samotného maloletého O., ktoré jasným a zrozumiteľným spôsobom popísal súd prvej inštancie v odsekoch 19. a 20. odôvodnenia napadnutého rozsudku (§ 387 ods. 2 CSP). Keďže v odvolacom konaní neboli zistené a preukázané žiadne skutočnosti, ktoré by odvodňovali zmenu rozhodnutia, krajský súd na základe zisteného skutkového a skutočného stavu, prihliadajúc na citovanú právnu úpravu, rozhodnutie okresného súdu ako vecne správne potvrdil.

22. Súčasne odvolací súd konštatuje aj správnosť napadnutého rozhodnutia v jeho výrokovej časti o trovách konania, ktoré plne zodpovedá ust. § 52 CMP.

23. O trovách odvolacieho konania rozhodol krajský súd v súlade s ust. § 396 ods. 1 CSP a § 52 CMP.

24. Toto rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania. (§ 76 CMP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolať musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolaťom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolaťom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné, alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 CMP).

Dovolací súd nie je viazaný rozsahom dovolania vo veciach, v ktorých možno začať konanie aj bez návrhu. (§ 77 CMP)

V prípade, že nebude dobrovoľne splnená povinnosť uložená týmto rozhodnutím, môže sa osoba oprávnená z rozhodnutia domáhať uspokojenia svojho nároku návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti /Exekučný poriadok/ a o zmene a doplnení ďalších zákonov).

Ak sa jedná o rozhodnutie, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému, môže sa osoba oprávnená z rozhodnutia domáhať uspokojenia svojho nároku návrhom na výkon rozhodnutia vo veciach maloletých podľa § 370 a nasl. CMP.